

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem Mgr. et Mgr. Jaroslavem Vávrou ve věci

žalobce: **N. I.**
státní příslušnost Bangladéšská lidová republika
t. č. Zařízení pro zajištění cizinců Balková
na adrese Balková, 331 65 Tis u Blatna

proti
žalované: **Policie ČR, Krajské ředitelství policie Pardubického kraje**
odbor cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort
sídlem Opočíněk 57, 530 0 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 8. 2021, č. j. KRPE-14743-78/ČJ-2021-170022-SV

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce, občan Bangladéšské lidové republiky (dle jeho sdělení), byl dne 23. 2. 2021 ve skupině s dalšími osobami zadržen Policií České republiky z důvodu nelegálního vstupu a

pobytu na území České republiky. Byl bez cestovního dokladu, následně byl policií zajištěn.

2. Nyní projednávanou žalobou napadl žalobce shora označené rozhodnutí, kterým žalovaná rozhodla podle § 124 odst. 3 ve spojení s § 125 odst. 2 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“), o prodloužení jeho zajištění za účelem správního vyhoštění o 60 dnů. Původně byl žalobce zajištěn na základě rozhodnutí žalované ze dne 24. 2. 2021, č. j. KRPE-14743-27/ČJ-2021-170022-SV, doba zajištění byla stanovena na 90 dní od okamžiku omezení osobní svobody, ke kterému došlo 23. 2. 2021. Doba zajištění byla dále prodloužena rozhodnutím č. j. KRPE-14743-61/ČJ-2021-170022-SV o 90 dnů. Nyní napadeným rozhodnutím byla doba zajištění prodloužena o dalších 60 dnů. Celkem doba zajištění tak činí 240 dní.
3. Žalobce, kromě obecných odkazů na ustanovení právních předpisů, jež měly být porušeny, v žalobě namítá především nezákonnost prodloužení zajištění proto, že účel zajištění nemůže být naplněn. Z důvodu průtahů na straně Velvyslanectví Bangladéšské lidové republiky nebylo možné správní vyhoštění uskutečnit v době 180 dnů, proto policie přistoupila k výjimečnému zajištění podle § 125 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Velvyslanectví Bangladéšské lidové republiky si k ověření totožnosti žalobce za účelem vydání náhradního cestovního dokladu vyžádalo konzulární pohovor s ním, přičemž v současnosti žalovaná s velvyslanectvím domlouvá formu tohoto pohovoru. Celý proces zajištění náhradního cestovního dokladu je tedy stále v běhu a nelze předem stanovit, kdy bude doklad vydán. Žalobce odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle níž musí žalovaná v odůvodnění rozhodnutí uvést harmonogram dalších úkonů ve věci a kvalifikovaný odhad jejich časové náročnosti.
4. Žalobce dále namítá, že žalovaná ve spolupráci s Ředitelstvím služby cizinecké policie odeslala žádost o zajištění cestovního dokladu jako nutné náležitosti k realizaci správního vyhoštění dne 22. 3. 2021, tedy až měsíc po zajištění žalobce. To považuje žalobce za neodůvodněný průtah ve věci. Velvyslanectví Bangladéšské lidové republiky následně oznámilo, že totožnost žalobce lze ověřit pouze tehdy, disponuje-li žalobce alespoň kopií svého dokladu nebo prostřednictvím elektronického systému RCSM, k čemuž je zapotřebí daktyloskopická karta. Nová žádost obsahující daktyloskopickou kartu byla velvyslanectvím odeslána až počátkem května 2021. Žalobce považuje za pochybení žalované, že daktyloskopickou kartu nepřiložila již k první žádosti o součinnost, když jí z úřední činnosti muselo být známo, že jde o obvyklý postup při ověřování totožnosti. Žalobce z toho dovozuje, že žalovaná nevyvinula řádné úsilí ve smyslu § 125 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Z toho důvodu považuje rozhodnutí o prodloužení zajištění nad 180 dnů za nezákonné.
5. Stanovenou dobu prodloužení 60 dnů žalovaná odůvodnila příliš obecně. Uvedla sice výčet dalších úkonů nutných k obstarání náhradního dokladu, chybí již však odhad jejich časové náročnosti. Zcela pak chybí odhad časového rámce dalších kroků, které budou následovat, jestliže se žalobci podaří obstarat náhradní doklad, a to i s přihlédnutím k pandemii Covid-19 a s ní souvisejícím omezením. Žalobce tak namítl nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů ve vztahu ke stanovení doby prodloužení zajištění. Závěrem tedy navrhl, aby soud napadené rozhodnutí žalované zrušil.

6. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že správní spis obsahuje úřední záznamy o průběžném zkoumání důvodů k zajištění i komunikaci s Ředitelstvím služby cizinecké policie se zpětnou vazbou o úkonech a komunikaci s Velvyslanectvím Bangladéšské lidové republiky ve Spolkové republice Německo. V napadeném rozhodnutí jsou velmi podrobně popsány úkony, které je třeba provést, včetně řádného zdůvodnění nezbytnosti prodloužit zajištění a odůvodnění, že realizace vyhoštění je stále možná. Závěrem navrhl, aby žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta.
7. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“). Ve věci rozhodl za splnění podmínek § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců bez nařízení ústního jednání.
8. Žaloba není důvodná.
9. Podle § 124 odst. 1 zákona o pobytu cizinců platí, že *„[p]olicie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud*
 - a) je nebezpečí, že by cizinec mohl ohrozit bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek,*
 - b) je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání,*
 - c) cizinec nevycestoval z území v době stanovené v rozhodnutí o správním vyhoštění,*
 - d) cizinec závažným způsobem porušil povinnost uloženou mu rozhodnutím o uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, nebo*
 - e) je cizinec evidován v informačním systému smluvních států.“*
10. Podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců platí, že *„[p]olicie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinna zohlednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.“*
11. Podle § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců platí, že *„[d]oba zajištění nesmí překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody. (...)“*
12. Podle § 125 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců platí, že *„[p]olicie je oprávněna prodloužovat dobu trvání zajištění podle § 124 až 124b i nad dobu stanovenou v odstavci 1 za podmínky, že vyhoštění cizince je uskutečnitelné v době trvání zajištění, pokud v průběhu*

získávání nezbytných dokladů pro výkon správního vyhoštění dochází i přes řádné úsilí policie ke zpoždění ze strany třetích zemí.“

13. Na základě obsahu správního spisu krajský soud uvádí, že žalobce byl dne 23. 2. 2021 kontrolován hlídkou Policie ČR na silnici I/35 v obci K., přičemž nedisponoval žádným vízem, průkazem totožnosti, jiným listinným dokladem ani nebyl schopen prokázat svou totožnost prostřednictvím obrazových záznamů umístěných na elektronickém nosiči. Na základě těchto skutečností bylo žalobci rozhodnutím ze dne 26. 3. 2021 uloženo správní vyhoštění z území Evropské unie (EU) s dobou tří let, po kterou mu nelze umožnit vstup na území EU. V rámci úkonů spojených s vyhoštěním žalobce zahájil žalovaný prostřednictvím Ředitelství cizinecké policie u zastupitelského úřadu Bangladéše v Berlíně úkony směřující k ověření totožnosti žalobce včetně úkonů potřebných pro vydání náhradního cestovního dokladu. Vzhledem k následnému zjištění, že zastupitelský úřad Bangladéše v Berlíně ověří totožnost a vydá náhradní cestovní doklad pouze v případě, že žadatel disponuje alespoň kopií dokladu totožnosti, čímž žalobce nedisponuje, požádalo Ředitelství cizinecké policie o ověření totožnosti žalobce a vydání náhradního cestovního dokladu skrze elektronický systém RCSM Bangladesh s připojením daktyloskopické karty žalobce. Vzhledem ke stále (ke dni vyjádření žalované k žalobě dne 6. 9. 2021) probíhajícím úkonům k ověření totožnosti žalobce a vydání náhradního cestovního dokladu, což je nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, vydal žalovaný žalované rozhodnutí, kterým zajištění za účelem správního vyhoštění žalobce prodloužil o 90 dní a následně – nyní napadaným rozhodnutím – o dalších 60 dní.
14. Průběh správního řízení lze dle obsahu správního spisu ve stručnosti popsat následně:
- dne 24. 2. 2021 bylo vydáno rozhodnutí o zajištění na dobu 90 dnů od 23. 2. 2021,
 - dne 2. 3. 2021 požádala žalovaná Ředitelství služby cizinecké policie o zjištění totožnosti a zajištění cestovního dokladu, požádala též Ministerstvo vnitra – Odbor azylové a migrační politiky o závazné stanovisko k existenci důvodů znemožňujících vycestování cizince; žalobce byl rovněž umístěn do karantény z důvodu kontaktu s osobou pozitivní na virus SARS-CoV-2,
 - dne 10. 3. 2021 zkoumala žalovaná trvání důvodů zajištění, k tomuto dni nebyla dosud vyřízena žádost o zjištění totožnosti cizince a zajištění náhradního dokladu, téhož dne obdržela žalovaná kladné závazné stanovisko Ministerstva vnitra k možnosti vycestování žalobce,
 - dne 24. 3. 2021 zkoumala žalovaná trvání důvodů zajištění, k tomuto dni nebyla dosud vyřízena žádost o zjištění totožnosti cizince a zajištění náhradního dokladu,
 - dne 26. 3. 2021 bylo vydáno rozhodnutí, kterým bylo žalobci uloženo správní vyhoštění,
 - ve dnech 21. 4. 2021, 4. 5. 2021 a 17. 5. 2021 zkoumala žalovaná trvání důvodů zajištění, k těmto dnům nebyla dosud vyřízena žádost o zjištění totožnosti cizince a zajištění náhradního dokladu,
 - dne 17. 5. 2021 sdělilo žalované Ředitelství služby cizinecké policie, že probíhá prostřednictvím Ministerstva zahraničních věcí a skrze zastupitelský úřad ČR v Berlíně

komunikace se zastupitelským úřadem země původu žalobce ve Spolkové republice Německo, z komunikace vyplynuly specifické podmínky, za kterých země původu vystavuje svým občanům náhradní cestovní doklady – jedná se o zdlouhavý proces, dle zkušeností může trvat i 5 měsíců,

- rozhodnutím ze dne 20. 5. 2021 bylo zajištění žalobce prodlouženo o 90 dní; toto rozhodnutí napadl žalobce u zdejšího krajského soudu žalobou, která byla rozsudkem ze dne 18. 6. 2021, č. j. 52 A 45/2021-16, zamítnuta; posléze byla podána kasační stížnost,
- ve dnech 10. 6. 2021, 25. 6. 2021, 12. 7. 2021, 27. 7. 2021, 9. 8. 2021 zkoumala žalovaná trvání důvodů zajištění, k těmto dnům nebyla dosud vyřízena žádost o zjištění totožnosti cizince a zajištění náhradního dokladu,
- dne 9. 8. 2021 sdělilo žalované Ředitelství služby cizinecké policie, že probíhá prostřednictvím Ministerstva zahraničních věcí komunikace se zastupitelským úřadem země původu žalobce ve Spolkové republice Německo; vzhledem ke zdlouhavosti procesu nebude možné realizovat správní vyhoštění žalobce ve lhůtě zajištění, tj. do 21. 8. 2021,
- dne 19. 8. 2021 vydala žalovaná napadené rozhodnutí.

15. Krajský soud se v řízení zabýval předně otázkou naplnění podmínek § 125 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců a přezkoumatelností rozhodnutí v otázce doby prodloužení zajištění.

16. Žalobce vznášel námitky ve vztahu k době prodloužení zajištění. V nedostatku odůvodnění této otázky spatřoval žalobce nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Krajský soud se tak touto námitkou zabýval, neboť případná nepřezkoumatelnost by napadené rozhodnutí bez dalšího vylučovala z věcného přezkumu. Krajský soud tuto námitku neshledal důvodnou. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná na straně 3 odůvodnila, proč rozhodla o prodloužení zajištění o 60 dnů. Očekává, že v této době proběhne předpokládaný a nutný konzulární pohovor a že Ředitelství služby cizinecké policie obdrží od Velvyslanectví Bangladéšské lidové republiky informace o ověření totožnosti žalobce včetně náhradního cestovního dokladu. Poté bude nutné zajistit podklady pro zajištění leteckého nebo pozemního spoje k zajištění přepravy a realizaci správního vyhoštění. (Jiná možnost se příliš nenabízí – pozn. soudu.) Krajský soud tak konstatuje, že rozhodnutí žalované je v otázce doby zajištění přezkoumatelné, neboť zvolená doba zajištění je podložena výčtem úkonů, které je třeba ve věci učinit. Uvádění bližších časových odhadů u jednotlivých kroků za daného stavu věci pozbývá smyslu. Žalovaná má pouze obecnou informaci o tom, že komunikace a spolupráce se zastupitelským úřadem může trvat déle (v řádu měsíců), časové úseky jsou závislé zejména na aktivitě tohoto úřadu. Do doby zajištění cestovního dokladu pak není účelné ani odhadovat konkrétní dobu trvání následných kroků nutných pro transfer žalobce do země jeho původu. Toto je ostatně závislé též na postoji země k přijetí žadatele. Tato okolnost nemusí být za všech okolností samozřejmá. Do doby ověření totožnosti a vydání dokladu nelze s jistotou předjímat, že žalobci bude tento doklad (jistě) vydán.

17. Pokud tak žalobce namítá chybějící výčet a odhad časové náročnosti dalších úkonů směřujících k realizaci správního vyhoštění, které budou následovat, jestliže se žalobci

podarí obstarat náhradní cestovní doklad, krajský soud tak pochybení nespatřuje. Soud je též toho názoru, že jsou-li důvodem prodloužení zajištění důvody popsané v § 125 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců, pak je relevantní, podstatné a především aktuální v odůvodnění rozhodnutí popsat právě ty očekávané úkony, které nutnost prodloužení zajištění bezprostředně vyvolávají. K tomu srov. § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců: „[j]e-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění...“

18. Nezbytnost prodloužení zajištění v posuzované věci vyvolává pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, spočívající ve výše již popsaných úkonech směřujících k ověření totožnosti žalobce a zajištění náhradního cestovního dokladu. Právě tyto úkony jsou pak v odůvodnění napadeného rozhodnutí relevantně popsány. Nelze podpořit názor žalobce, který se svojí žalobní argumentací (s odkazem na judikaturu) fakticky dožaduje vcelku detailního popisu možných a případně posléze nutných následných či budoucích kroků žalované ve vztahu k realizaci a dalšímu postupu ve výkonu správního vyhoštění spolu s uváděním časových odhadů. V dané fázi věci, je zřejmé, že podstatnou okolností je ověření totožnosti a nutnost zajištění cestovního dokladu pro žalobce, o čemž nelze činit předběžný závěr, zda se toto vůbec zdaří a tím více obtížněji, kdy se tak stane.
19. Důvodnou krajský soud neshledal ani námitku nesplnění podmínek aplikace § 125 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Právě zmíněné ustanovení stanoví možnost prodloužení zajištění až nad základních 180 dnů podle § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců za splnění následujících podmínek.
20. Za podstatné soud považuje následující. Vyhoštění cizince musí být uskutečnitelné v době trvání zajištění. Tuto podmínku považuje krajský soud za splněnou. Nelze v této souvislosti přehlédnout ustálenou judikaturu, týkající se rozsahu zkoumání otázky realizovatelnosti účelu v řízení o zajištění, která vychází z teze, že řízení o zajištění je ve vztahu k řízení, jehož předmětem je samotný účel tohoto zajištění, subsidiární. Jinak řečeno, žalovaná napadeným rozhodnutím nerozhodovala o správním vyhoštění, ale toliko o zajištění za účelem správního vyhoštění. Za tímto účelem postačuje „*učinit si úsudek o tom, zda je správní vyhoštění, vycestování nebo předání cizince alespoň potenciálně možné*“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2011, č. j. 7 As 79/2010–150). Z obsahu správního spisu přitom vyplývá, že realizace správního vyhoštění není *a priori* vyloučena, pouze je pozdržena nutnými administrativními úkony.
21. Ve vymezené době musí probíhat proces získávání nezbytných dokladů pro výkon správního vyhoštění. I tato podmínka je v posuzované věci splněna, o čemž z obsahu správního spisu neplyne jakákoliv pochybnost. K realizaci správního vyhoštění je třeba žalobci obstarat náhradní cestovní doklad, neboť žalobce se při svém zadržení žádným dokladem neprokázal. Proto je také třeba cestou zastupitelského úřadu ověřit jeho totožnost, neboť prozatím se vychází pouze z udané totožnosti žalobce.
22. Policie musí v procesu získávání nezbytných dokladů vyvíjet řádné úsilí k jejich získání. Právě vyvíjení nezbytného úsilí žalobce zpochybňoval. S tím krajský soud nesouhlasí. Ze správního spisu, především z průběžných záznamů o zkoumání důvodů zajištění, je patrné, že žalovaná průběžně zjišťovala, zda a jak věc dále postupuje. Je zřejmé, že zastupitelský úřad si k ověření totožnosti vyžádal provedení konzulárního pohovoru s žalobcem a Ředitelství služby cizinecké policie se zastupitelským úřadem dojednává

způsob a formu provedení tohoto pohovoru. Je skutečností, že ve správním spisu jsou k tomuto obsaženy především úřední záznamy žalované (viz popis pod bodem 14 shora), a to bez dalších podrobnějších dokumentů, toto je pak zčásti zmíněno i v napadeném rozhodnutí. Soud má takový postup v dané věci za přijatelný. Správní rozhodnutí, resp. jeho odůvodnění totiž nemusí obsahovat zcela detailní popis činěných kroků správního orgánu spolu s detailními průkazy činnosti.

23. Soud nemá důvod úředním záznamům žalované nevěřit. Nicméně v dané věci, kdy zajištění žalobce trvá více jak 180 dní a je zapříčiněno především komplikovanou komunikací se zastupitelským úřadem, by bylo pro vyloučení jakýchkoli pochybností vhodné, aby správní spis obsahoval též podstatné konkrétní dokumenty týkající se průběhu snahy o ověřování totožnosti žalobce v čase. Tyto má zřejmě k dispozici Ředitelství cizinecké policie a může je žalované poskytnout. Je třeba mít na paměti, že právě s prodlužující se dobou zajištění je třeba její délku o to náležitěji podložit. Vyplněný formulář žádosti o vydání dokladu a následné obecné úřední záznamy jsou minimem potřebného.
24. Namítal-li žalobce, že policie ke své první žádosti o zajištění náležitostí k realizaci správního vyhoštění nepřiložila daktyloskopickou kartu, pak soud s námitkou žalobce nemůže plně souhlasit. Žalobce sám v argumentaci na straně 4 žaloby uvedl, že „*předpokládá*“ či „*má rovněž za to*“, že žalovaná či Ředitelství měly informace o nutnosti zajištění otisků prstů již dříve. Toto tvrzení není čímkoli podložené a soud to jako zřejmou skutečnost vzít nemůže. Avšak i pokud by tomu tak mělo být, mohlo se jednat o procesní pochybení, které však nedosahuje takové intenzity, aby to mohlo vést k negativnímu závěru o vyvíjení řádného úsilí policií.
25. Soud rovněž nemůže dát za pravdu žalobci, který uvedl, že žalovaná odeslala žádost o doklad až po měsíci od počátku zajištění (dne 22. 3. 2021). Ze správního spisu se podává, že formulář o vydání dokladu byl patrně vyplněn již 24. 2. 2021 a žádost žalovanou odeslána ŘSCP dne 2. 3. 2021. Soud se proto může domnívat, že se jedná o nepřesnost žalobce, který čerpal z textu odůvodnění rozhodnutí, ve kterém je uvedeno, že dne 22. 3. 2021 byly dokumenty zaslány prostřednictvím ministerstva zahraničních věcí na Velvyslanectví Bangladéše v SRN. Soud z uvedeného nemůže učinit závěr, že žalovaná postupovala s prodlevami.
26. Konečně pro důvodnost rozhodnutí musí docházet ke zpoždění ze strany třetích zemí. I tato podmínka je ve věci splněna. Proces zajištění náhradního cestovního dokladu se uskutečňuje komplikovanou cestou přes Ředitelství služby cizinecké policie, Ministerstvo zahraničních věcí a zastupitelský úřad země původu v Berlíně, když deklarovaná země původu nemá žalobce v ČR konzulární zastoupení. Tento komunikační řetězec, o to více, že je v něm angažován zastupitelský úřadem cizího státu v SRN, již sám o sobě způsobuje ve věci pochopitelné zdržení. Navíc ze sdělení Ředitelství služby cizinecké policie plyne, že komunikace se zastupitelským úřadem je velice zdlouhavá. Přitom žalovaná i Ředitelství služby cizinecké policie mají velice omezenou možnost jak komunikaci urychlit, neboť postup spojený např. s eventuální urgencí (prostřednictvím MZV) si lze stěží představit. Je tedy nepochybné, že dochází ke zpoždění z důvodů ležících na straně zastupitelského orgánu třetí země.

27. Na závěr soud považuje za vhodné uvést a dát tím za pravdu žalobci, že si je vědom toho, že žalobce je zajištěn a tedy omezen na svobodě velmi dlouhou dobu přesahující více jak půl roku. Nelze však přitom odhlédnout od toho, že na vzniku této situace se žalobce významně podílel. Je třeba připomenout, že důvody jeho vycestování ze země původu nejprve do Libanonu a později s cílem západní Evropy jsou především ekonomické. Jedná se o cestu za prací, přičemž žalobce též hradil převaděčům nemalé částky v řádech tisíců EUR. Toto uvedl žalovaný při pohovoru. Velká vzdálenost obou zemí i rozdílnost kultur a metod fungování státní správy komunikaci komplikuje a patrně i prodlužuje. Byl to též žalobce, který měl významný vliv na to, že nebyl žalovaný schopen předložit průkaz totožnosti. Sám totiž uvedl, že průkaz mu odebral převaděč. To jinými slovy znamená, že žalobce cestovní dokumenty musel převaděči předat a angažováním převaděče si být vědom i toho, že jeho kroky nejsou výlučně legální. Soud se s uvedeným postupem setkává opakovaně. Přitom žalobci nic nebrání, aby ve svém zájmu např. pořídil kopii dokladu (listinu či fotografii), či ji později nechal poslat rodinou či přáteli. Tím by zcela jistě usnadnil a urychlil průběh řízení a nebylo by třeba přistupovat k opakovanému prodlužování zajištění. Schopnost a kapacitu prokázat vlastní totožnost soud považuje za jeden z nezbytných předpokladů pohybu osob „v prostoru a čase“, o to více při překračování hranic mezi státy.
28. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal námitky uplatněné žalobcem nedůvodnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s.
29. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Pardubice 15. září 2021

Mgr. et Mgr. Jaroslav Vávra v. r.
soudce